

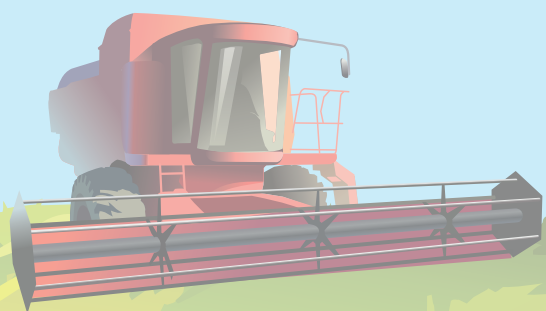
2020⁺

СЕЛСКОСТОПАНСКА ПОЛИТИКА
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ALLIANCE OF LIBERALS AND

Това издание се реализира по
инициатива на Искра Михайлова, с
финансовата подкрепа на групата на
АЛДЕ в Европейския парламент.

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е :

ВЪВЕДЕНИЕ _____ 4 - 6 стр

ОБЩА СЕЛСКОСТОПАНСКА ПОЛИТКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ПРЕДИ
2020г. _____ 7 - 12 стр

ОБЩА СЕЛСКОСТОПАНСКА ПОЛИТИКА БНА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ СЛЕД
2020г. _____ 13 - 32 стр

ПРИОРИТЕТИТЕ НА АЛИАНСА НА ЛИБЕРАЛИТЕ И ДЕМОКРАТИТЕ ЗА
ЕВРОПА (АЛДЕ) ЗА РЕФОРМАТА НА ОСП СЛЕД 2020 г. _____ 33 - 40 стр

ВЪВЕДЕНИЕ

Селското стопанство заема централно място в икономиката Европейския съюз. Една от най-силните страни на Съюза е качеството и разнообразието на неговите селскостопански продукти. В Европейския съюз (ЕС) има 22 милиона земеделски стопани и селскостопански работници, които осигуряват постоянни доставки на висококачествени храни, на достъпни цени за над 500 милиона европейски граждани. Поради изключителните си селскостопански ресурси, ЕС играе ключова роля за гарантиране на продоволствената сигурност и в световен мащаб. Земеделието не означава единствено производство на храна. То засяга общностите в селските райони и хората, които живеят там и същевременно е свързано с природните ресурси и оказва значително въздействие върху околната среда, климата, здравето, безопасността на храните, биологичното разнообразие и хуманното отношение към животните. Голям брой работни места в ЕС са свързани със селското стопанство. Селските райони обхващат 90% от територията на ЕС, като повече от половината са обработваеми земи. В селските райони на ЕС живеят 55% от всички граждани на Съюза, поради което е важно да бъдат съхранени тяхната привлекателност, динамичност и устойчивост, както и качествените работни места, икономическият растеж и достъпът до качествена инфраструктура, мобилност и основни услуги.

Днес европейското селскостопанство е изправено пред сериозни предизвикателства. Въпреки значимостта на производството на храни, доходите на земеделските стопани са значително по-ниски в сравнение с неземеделските доходи (с около 40%). В сравнение с много други икономически сектори, земеделието повече зависи от времето и климата, често е поставено на изпитание от нестабилност на цените, природни бедствия и вредители. Селскостопанските производители са първите стопани на природната среда – те се грижат за земеделската земя, която съставлява 47% от европейската територия, като в същото време те пряко зависят от тези ресурси – почва, вода, въздух. За разлика от други сектори на икономиката, селското стопанство е подпомагано изключително на европейско равнище.

Селскостопанският сектор разполага с важен потенциал в усилията за смекчаване на последиците от изменението на климата, по-специално по отношение на директното намаляване на емисиите на парникови газове и чрез поглъщането на въглерод. Намалението на емисиите може да се постигне без намаляване на производството, на първо място, чрез по-пълно използване на съществуващите знания, технологии и добри практики. Мерките за оптимално използване на водните ресурси, управлението на животинските отпадъци, увеличаването на дела на възобновяемите източници на енергия не само намаляват парниковите газове, но и имат положителен екологичен ефект. Такъв ефект имат и технологиите за почвена обработка, които намаляват разходите за енергия и запазват в по-голяма степен почвеното плодородие. Научните изследвания в областта на прецизното земеделие, използването на торовете и новите фуражи, новите технологии за отглеждане на животните и третиране

на отпадъците имат съществен принос за намаляване на въглеродните емисии. Биологичното земеделие предлага решения за опазване на околната среда, поддържа биологичното разнообразие и осигурява отговорно използване на природните ресурси. Селското стопанство има най-голям принос в ЕС по отношение на постигането на европейските цели в областта на климата и енергетиката и по-конкретно в областта на целите за енергия от възобновяеми източници от селскостопанска биомаса. Самата селскостопанска дейност е източник на възобновяема енергия и спомага също за намаляване на енергийната зависимост на ЕС. С годините очакванията към селското стопанство в ЕС се променят – към увеличаване на селскостопанската производителност, производството на хранителни продукти в достатъчни количества и на приемливи цени, осигуряване на задоволителен жизнен стандарт за производителите, се добавят нови предизвикателства и изисквания на обществото по отношение на устойчивото развитие, изхранване на непрекъснато увеличаващото се население на света, конкурентоспособността на европейското селско стопанство, запазване на биоразнообразието, опазване на ландшафта, развитие на селските райони, създаване и запазване на работни места, последиците от изменението на климата.

Тук се проявява и многофункционалната роля на европейските земеделски стопани при осигуряването на обществените блага – освен, че произвеждат храни с високо качество, те опазват околната среда, грижат се за здравето на животните, спазват изискванията за хуманно отношение, и трябва да бъдат възнаградени за това.

В бъдеще европейското селско стопанство също така ще трябва да продължи да дава своя принос за световното снабдяване с храни (на фона на по-честото изоставяне на селскостопанската дейност, по-малко вода, намалено използване на енергия, поради въздействието на изменението на климата) като произвежда повече с по-малко суровини, да се адаптира към промяната в хранителните навици, да търси начин за самостоятелно задоволяване с енергия с оглед световната енергийна криза – в резултат на растящите цени на енергията се повишават производствените разходи на селскостопанска продукция, което довежда до нарастване на цените на храните и растяща нестабилност на пазарните цени.

Днес укрепването на грижите за околната среда и действията за климата са основен приоритет за бъдещето на селското стопанство на Съюза. ЕС поема нови международни ангажменти, по-специално в областта на изменението на климата (на 21-ата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата) и относно общите аспекти на устойчивото развитие (чрез целите на ООН за устойчиво развитие). Съюзът е изложен и на други геополитически развития – широкомащабни миграционни процеси, излизането на Обединеното кралство от Съюза.

Общата селскостопанска политика (ОСП) е една от най-старите и най-интегрираните политики на ЕС и е от глобално стратегическо значение. Създадена, за да преодолее недостига на храна, през годините ОСП е претърпяла няколко етапа на реформи с цел да се подобри конкурентоспособността на селскостопанския сектор, да се насърчи развитието на селските райони.

Днес, в центъра на европейския дебат е процесът на нейната промяна и адаптиране, за да бъде селскостопанската политика след 2020 г. опростена, модернизирана и преориентирана, за да гарантира доходите на земеделските стопани и да отговори по-ефективно на очакванията на цялото общество не само по отношение на продоволствената сигурност, безопасността и качеството на храните, но и по-специално по отношение на изменението на климата, общественото здраве и заетостта, постигане на устойчиви селски райони и гарантиране изпълнението на европейските цели в областта на климата и околната среда, както и увеличаване на добавената стойност на ЕС. Актуални предизвикателства са и новите възможности в областта на здравеопазването, търговията, биоикономиката, кръговата икономика, цифровизацията. ОСП трябва да продължи да определя условията, които дават възможност на земеделските производители да изпълняват многобройните си функции в обществото и да ги подпомага, за да приспособят производството си според пазарните сигнали и търсенето на потребителите.

Обща селскостопанска политика на Европейския съюз преди 2020

Общата селскостопанска политика (ОСП) (CAP, Common Agricultural Policy) е една от най-сложните и най-важните политики на Европейския съюз (ЕС). Тя представлява цялостна система от правила, механизми и инструменти, които регулират производството, търговията и преработката на селскостопански продукти в рамките на Съюза. ОСП е най-широко застъпена от всички политики на ЕС - обхваща около 50% от цялото законодателство на Общността и най-голям дял в бюджета на ЕС.

Общата селскостопанска политика на ЕС е партньорство между селското стопанство и обществото, както и между Европа и нейните земеделски стопани – ОСП определя условията, които им позволяват да изпълняват своите функции в обществото, първата от които е да произвеждат храна, и е ефективен инструмент за финансовото им подпомагане и подобряване на селскостопанската производителност.

Исторически, Общата селскостопанска политика е първата обща и напълно интегрирана политика на Европейската общност (ЕО), и има ключова роля в изграждането на единния Европейски пазар. ОСП е неделима част от договорите за създаване на Европейската общност и през годините допринася за изграждане на бъдещето на Европа.

Общата селскостопанска политика е област, в която компетенциите са поделени между Европейския съюз (ЕС) и държавите членки.

Създадена с цел осигуряване на качествени храни за гражданите на разумни цени (продоволствена сигурност) и задоволителен стандарт на живот на селскостопанските производители, днес ОСП е ключов елемент за динамичността на селските райони и от основно значение за устойчив и екологосъобразен растеж (основана на научните изследвания и иновациите), и за заетост в селското стопанство, хранително-вкусовата промишленост и свързаните с нея сектори. ОСП позволява на селските райони да разгърнат изцяло своя потенциал.

Общата селскостопанска политика подкрепя земеделските производители чрез:

- подпомагане на дохода и пазарни мерки – „първи стълб” на ОСП;
- политика за развитие на селските райони – „втори стълб” на ОСП.

„Първи стълб” на ОСП

„Първи стълб” на ОСП включва директните плащания и пазарната подкрепа на земеделските производители. Директните (преките) плащания са един от най-важните икономически инструменти на ОСП. Те предоставят подкрепа за доходите на земеделските стопанства и компенсират земеделските производители за предоставянето

на обществени блага, които обикновено не се заплащат от пазара, като например грижа за селските райони.

Понастоящем директните плащания подкрепят устойчивостта на 7 милиона стопанства, които обхващат 90% от обработваемата земя и дава около 46% от доходите на земеделската общност в ЕС. Директните плащания осигуряват относителна стабилност на доходите на земеделските стопани и спомагат за поддържане на жизненоважната основа на ЕС за производство на висококачествени храни в Съюза. Районите с природни ограничения се ползват със специална подкрепа.

Ефектът на директното подпомагане се допълва от пазарни инструменти. Мерките за подкрепа на пазарите на селскостопански продукти - Общата организация на пазара (ООП) на земеделски продукти в ЕС, са съществени елементи от ОСП („първи стълб“) от създаването ѝ.

През 2007 г., в резултат на последователните реформи на ОСП и в рамките на осъществявания процес на опростяване, е въведена една Обща организация на единния пазар за всички селскостопански продукти, заместваща 21 съществуващи Общи организации на пазарите. В основата на създаването на единна ООП в член 40 от Договора за функционирането на Европейския съюз, по-конкретно стабилизиране на пазарите, осигуряване на справедливо жизнено равнище на селскостопанските производители и повишаване на селскостопанската производителност. Общата организация на пазара (ООП) представлява набор от правила за организиране на единния пазар на селскостопански продукти, в зависимост от съответния продукт - общи правила на конкуренцията, задължителна координация на организираните по различен начин национални пазари, и организация на европейския пазар. Тези правила обхващат многобройни аспекти: предпазни мерки във връзка с пазара (публична интервенция и подпомагане на частното складиране), извънредни мерки при пазарни сътресения, стандарти за предлагане на пазара, училищната схема за предлагане на мляко, плодове и зеленчуци на учениците, търговски разпоредби, както и множество оперативни програми за редица сектори – плодове и зеленчуци, пчеларство, вино, хмел и маслини.

Политика за развитие на селските райони – „втори стълб“ на ОСП

Политиката за развитие на селските райони е създадена да допълва преките плащания и мерките за регулиране на селскостопанските пазари („първи стълб“) по линия на ОСП и по този начин допринася за постигане на нейните цели, определени още в Договора за създаване на Европейската общност. Политиката за развитие на селските

райони е „втори стълб” на ОСП и е насочена към подпомагане на селските райони на ЕС да посрещнат и се справят с широк кръг икономически, екологични и социални предизвикателства. Тя има три цели:

- насърчаване на конкурентно селско стопанство;
- устойчиво управление на природните ресурси и прилагане на мерки за действия в областта на климата;
- постигане на балансирано териториално развитие в селските райони, вкл. създаване и запазване на работните места.

Политиката за развитие на селските райони е от първостепенна роля за териториалното, икономическото и социално сближаване на ЕС.

Политиката на ЕС за развитие на селските райони е въведена като „втори стълб” на ОСП по време на реформата на „Програма 2000”. Тя се финансира от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, допълнени от бюджетите на държавите членки (национално съфинансиране).

Политиката за развитие на селските райони е реформирана няколко пъти, като реформите са насочени към подобряване на конкурентоспособността, укрепване на връзките между първоначалната дейност и околната среда, към подобряване на качеството на живот в селските райони и към насърчаване на диверсификацията на икономиката на селските общини.

Неразделна част от програмите за развитие на селските райони е и подходът LEADER, чрез който се насърчава решаването на местни въпроси от местни хора.

Целите на ОСП от самото ѝ създаване през 1957 г. до днес не са се променяли и понастоящем са определени в чл. 39 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), а именно:

- да се увеличава селскостопанската производителност чрез подкрепа на техническия прогрес и осигуряването на рационално развитие на селскостопанското производство, както и оптимално използване на производствените фактори, по-специално на работната сила;
- по този начин да се осигури приемлив жизнен стандарт за хората, занимаващи се със селско стопанство, в частност посредством увеличаването на

индивидуалните доходи на лицата, осъществяващи тази дейност;

- да се стабилизируют пазарите;
- да се гарантира снабдяването;
- да се гарантира, че доставяните продукти достигат до потребителите на разумни цени.

Финансиране на ОСП

Чрез Европейският фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) ОСП финансира (или съфинансира с държавите членки) преките плащания за фермерите и разходите на Общата организация на пазара, принося на Съюза към действията за осведомяване относно селскостопанските продукти и насърчаване на предлагането им на вътрешния пазар и в трети страни, както и различни еднократни разходи на Съюза като ветеринарни мерки, събирането и използването на генетичните ресурси.

Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) финансира програми за развитие на селските райони за държавите от ЕС.

Бюджет на ОСП

Бюджетът на ОСП се определя всяка година съвместно от Съвета на министрите и от Европейския парламент (ЕП), които се съобразяват с многогодишната рамка (обикновено седемгодишна), позната като „Финансови перспективи” и по този начин разходите се контролират в дългосрочен план. Настоящите финансови перспективи покриват периода 2014-2020 г.

За финансовата 2016 г. основен бенефициент на ОСП е Франция (14,8%), следвана от Испания (11,6%), Германия (11,1%) и Италия (9,7%). По отношение на ЕЗФРСР, челните места се заемат от Германия и Румъния (с 9,3% за всяка една от тях), следвани от Полша (9%) и Италия (8%).

Неравно е разпределението на преките помощи по ОСП на равнище стопанства. През 2016 г. 78,8% от бенефициерите на ОСП от ЕС-28 са получили по-малко от 5 000 евро годишно, при обща сума, възлизаща на 15,6% от общия размер на преките помощи, изплатени от ЕФГЗ.

Реформите на ОСП

Ключови елементи на реформираната ОСП са:

Въвеждане на нова система за директно плащане, наречена „единно плащане“, независимо от производството.

Въвеждане на задължителен режим на „кръстосано спазване“ (cross-compliance)

Въвеждане на принципа на съвместимост с правилата на Световната търговска организация (СТО), доколкото отделянето на помощите има за крайна цел да позволи включването на режима (схемата) за единно плащане в „зелената кутия“ по Споразумението за селското стопанство на СТО.

Въвеждане на система за задължително прогресивно намаляване на директните плащания („модуляция“)

Увеличаване на средствата за развитие на селските райони, въвеждане на нови мерки за подпомагане опазването на околната среда, за повишаване качеството на продуктите, хуманното отношение към животните и подпомагане на фермерите за достигане на производствените стандарти на ЕС.

Механизъм на финансова (бюджетна) дисциплина – принцип, отразен в последствие във финансовите прогнози за 2007-2013 г., според който пред предизвикателството на разширяването бюджетът на първия стълб на ОСП е замразен и са наложени задължителни годишни прагове. За обезпечаване ненадхвърлянето на бюджета, европейските институции могат да прибегват до постепенни намаления на действащите помощи.

Създаване на Единна обща организация на пазара, която систематизира механизмите на регулация на съществуващи двадесет и една общи организации на пазарите (ООП).

Потвърждава се съществената роля на развитието на селските райони и се налага последователна и устойчива рамка, която да гарантира бъдещето на селските райони. Взето е решение за по-голям финансов пакет и разширяване приложното поле на втория стълб на ОСП. Взето е решение за прехвърляне на средства от първия стълб на ОСП към втория стълб чрез задължителната модуляция на преките плащания.

ОСП днес: 2014-2020 г.

ОСП запазва структурата на двата стълба – „първи стълб“, който финансира преките помощи и пазарните мерки, и „втори стълб“, който е в подкрепа на развитието на селските райони. Увеличена е гъвкавостта между стълбовете, като от 2015 г. държавите

членки имат възможност да прехвърлят първоначално определени средства в двете посоки – до 15% от „първи стълб” към „втори стълб”, както и до 25% за някои държави от „втори стълб” към „първи стълб”. Модулирането (намаляването) на преките помощи в полза на „втория стълб” се премахва и се заменя от задължително намаляване на „основното плащане” над 150 000 евро („намаляване на помощите”).

Реформата въвежда нова организация на преките плащания, която е по-целева, по-справедлива и по-екологична - преминаване от „отделяне на помощите от производството към целеви помощи. Въведената с реформата от 2003 г. система за директно плащане – „единно плащане”, независимо от производството се заменя със система за плащания на нива с различни цели, със седем компонента:

„основно плащане на хектар”

Схемата за основно плащане на хектар е задължителна схема за подпомагане за държавите членки. За дванадесет от държавите членки крайната дата за въвеждането на схемата за единно плащане на площ е удължена до 2020 г.

До 2019 г тези плащания подлежат на процес, наречен „външно сближаване” между държавите членки, т.е. пакетите преки плащания, налични за всяка държава членка постепенно да бъдат приспособени така, че всички да достигнат минимално равнище в евро за хектар до 2019 г.

„екологизиране”, като допълнително подпомагане за компенсиране разходите по предоставянето на обществени блага в сферата на околната среда, които не биват възнаграждавани от пазара.

Държавите членки трябва да използват 30% от своя национален портфейл за директни плащания за финансиране на компонент „екологизиране”. Останалите 70% се заделят за компонент „основно плащане на хектар” (директни плащания по Схема за основно плащане на хектар) след приспадане на: сумата, заделена за националните резерви с права за плащане (задължителни до 30% от националния портфейл), както и за допълнителните „преразпределителни плащания” (до 30%), плащанията за младите земеделски производители (задължителни до 2%), плащанията за необлагодетелствани райони (до 5%), и обвързаните с производството плащания (до 15%).

ОБЩА СЕЛСКОСТОПАНСКА ПОЛИТИКА СЛЕД 2020г.

Обсъждането на реформата за Общата селскостопанска политика на ЕС след 2020 г. започва през септември 2016 г. с дебат за бъдещето на „втори стълб“ на ОСП в град Корк, Ирландия. На конференцията „Корк 2.0“ е приета нова „Декларация от Корк“, озаглавена „По-добър живот за селските райони“, която представя десет ключови насоки за бъдещето на политиката за развитие на селските райони в Европа и програма за реформиране на ОСП с цел тя да бъде преведена в съответствие с предизвикателствата на днешния ден. През ноември 2016 г. са представени предложения за подобрения в регулацията на хранителната верига и политиката на общите пазари в областта на селското стопанство.

С подготвителна цел, през първата половина на 2017 г. е проведена обществена консултация относно бъдещето на Общата селскостопанска политика (ОСП) на тема „Модернизиране и опростяване на ОСП“. По време на тримесечния период на консултации са получени над 320 000 мнения. Предложенията са насочени към запазване на силна Обща селскостопанска политика на равнището на ЕС, като желанието е тя да бъде по-опростена и по-гъвкава, както и насочена в по-голяма степен към посрещане на най-важните предизвикателства, а именно осигуряването на добър жизнен стандарт на земеделските стопани, опазването на околната среда и борбата с изменението на климата.

През март 2017 започва широкият дебат относно бъдещето на Европа¹

В контекста на дълбоките промени и предизвикателства пред Европа, са представени пет сценария за Съюза до 2025 г. Засегната е и ОСП като една от най-големите разходни политики на ЕС. Препоръчва се специално внимание да се обърне на засилването на устойчивостта на селските общности, които са изложени на риск от изоставане от глобализацията и демографските промени.

Въздействието на ОСП надхвърля стабилизирането на доходите на земеделските стопани. Отправен е призив за допълнително съсредоточване и по-голямо ориентиране на ОСП към предоставяне на обществени блага, като например безопасна и здравословна храна, управление на хранителните вещества, действия в отговор на изменението на климата, опазване на околната среда и на приноса ѝ за кръговата икономика. За постигането на това се изискват мерки за подпомагане, адаптирани към съответния регион. Отчетено е, че се наблюдават огромни разлики в развитието на отрасъла на селското стопанство, и че в някои райони на ЕС няма алтернативни източници на работа и доходи извън селското стопанство. Препоръчва се бъдещата ОСП да намери подходящо съчетание

на инструменти между мерките на политиката и финансовите пакети, безвъзмездните средства и финансовите инструменти, механизмите за управление на риска и други пазарни договореност за справяне с рисковете и с неочаквани неблагоприятни събития в селскостопанския отрасъл.

Възможните варианти за бъдещата посока на бюджета на ЕС включват и по-нисък бюджет за селското стопанство след 2020 г., както и възможност за съфинансиране на преките плащания.²

Предизвикателствата, целите и възможните пътищата за бъдещата ОСП след 2020 г. са очертани от Европейската комисия през ноември 2017 г., с което е поставено началото на процеса на реформиране на ОСП.³ С документа е потвърдено запазването на преките плащания и на двата стълба, както и по-голяма съгласуваност с други политики на ЕС в области като търговията, миграцията, научните изследвания, борбата с изменението на климата и устойчивото развитие. Предложението е ОСП да бъде по-опростена, по-интелигентна и модерна политика и водач при прехода към по-устойчиво селско стопанство. ОСП трябва да бъде по-амбициозна по отношение на действията, свързани с околната среда и климата. Като нови приоритети за ОСП след 2020 г. са изведени иновациите, чистата енергия, биоикономиката, кръговата икономика, екотуризма и консултантските услуги. Поставен е акцент върху необходимостта от гарантиране обновяването на поколенията. Държавите членки следва да разработят програми, които отразяват нуждите на младите земеделски стопани. Предлага се опростен достъп на младите земеделски стопани до финансови инструменти за подкрепа на селскостопанските инвестиции и работен капитал.

ОСП се запазва като политика за посрещане на бъдещите предизвикателства, за неотклонна подкрепа на земеделските стопани и селските общности, както и за водеща роля за постигането на устойчиво развитие на селското стопанство на ЕС и на амбициозните цели на ЕС за опазване на околната среда и във връзка с климата.

За периода 2021-2027 г. бъдещата ОСП ще се съсредоточи върху деветте общи цели, които отразяват социално-икономическите и свързаните с опазването на околната среда аспекти на политиката:

подпомагане на доходите на жизнеспособните земеделски стопанства и на устойчивостта на територията на целия ЕС с цел подобряване на продоволствената сигурност;

засилване на пазарната ориентация и повишаване на конкурентоспособността, включително поставяне на по-голяма акцент върху научните изследвания, технологиите и цифровизацията;

подобряване на позицията на земеделските стопани по веригата на създаване на стойност;

допринасяне за смекчаване на последиците от изменението на климата и за адаптация към него, както и за устойчивата енергия;

насърчаване на устойчиво развитие и ефективно управление на природните ресурси – вода, почва и въздух;

допринасяне за защита на биологичното разнообразие, подобряване на екосистемните услуги и опазване на местообитанията и ландшафта;

привличане на млади земеделски стопани и улесняване на упражняването на стопанска дейност в селските райони;

насърчаване на заетостта, растежа, социалното приобщаване и местното развитие в селските райони, включително на биоикономиката и на устойчивите горски стопанства;

подобряване на реакцията на селското стопанство в ЕС на обществените изисквания по отношение на храните и здравето, включително за безвредна питателна и устойчива храна, както и за хуманно отношение към животните;

Насърчаването на познанията, иновациите и цифровизацията в селското стопанство и селските райони е междусекторна цел.

Постигането на тези цели ще бъде възможност чрез надграждане на постигнатото от ОСП, в един нов икономически, климатичен, екологичен, социален, технологичен, промишлен и политически контекст.

По-интелигентна, модерна и устойчива ОСП

Главните цели на бъдещата ОСП са:

да насърчава интелигентно и устойчиво селско стопанство, което гарантира продоволствената сигурност чрез по-широко използване на модерните технологии;

да укрепва и да допринася за по-широките цели на ЕС в областта на околната среда, ефективността на ресурсите и климата;

да подпомага социалния и икономическия живот в селските райони чрез създаване на работни места, привличане на нови земеделски стопани към професията и насърчаване на местните органи и агенции да разработят напълно потенциала на даден район;

да гарантира, че европейските граждани продължават да имат достъп до

разнообразие от безопасни, висококачествени и питателни храни на достъпна цена.

Реформата на Общата селскостопанска политика след 2020 г. ще включва:

Нов модел на прилагане и по-опростена ОСП след 2020 г.

В Договора за функционирането на Европейския съюз е предвидено, че компетентността в областта на селското стопанство, е споделена между Съюза и държавите членки, като се определя Обща селскостопанска политика (ОСП) с общи цели и общо изпълнение. Сегашната система за осъществяване на ОСП разчита на подробни изисквания на равнището на ЕС и се характеризира със строг контрол, санкции и механизми за одит. Тези правила често съдържат много предписания, които стигат чак до равнището на отделните стопанства. Предвид силно диверсифицираната селскостопанска и климатична среда в Съюза, подходът „отгоре-надолу” и унифицираният подход вече не са напълно подходящи за постигане на желаните резултати и добавена стойност на ЕС. Предложен е нов модел за осъществяване на селскостопанската политика, с който акцентът се прехвърля от „спазване на изискванията” към „изпълнение на целите” (резултати и качество на изпълнението, „модел за постигане на резултати”, „модел за осъществяване на политиката”), и преразпределение на отговорностите между ЕС и държавите членки при повече субсидиарност.

Бъдещата ОСП ще бъде по-полезна за гражданите, като същевременно ще бъде със значително по-опростено и модернизирано функциониране – както за земеделските стопани, така и за държавите членки. Акцентът ще бъде поставен не върху правилата и спазването им, а върху резултатите и качеството на изпълнението.

В новия модел за осъществяване на бъдещата ОСП, на равнище ЕС:

- ще се определи единен набор от цели за цялата ОСП, в който се посочва какво възнамерява да постигне политиката за земеделските производители, гражданите и климата;
- ще се определят различните видове интервенции и общия набор от мерки на разположение на държавите членки за постигане на общите цели;
- акцентът ще бъде поставен върху съхраняване на единния пазар и равнопоставеността за всички земеделски стопани в ЕС;
- ще бъдат въведени специални механизми, за да се гарантира, че политиката действа с оглед на належащите цели, както и
- ще бъде разработен общ набор от показатели за оценка на напредъка,
- а държавите членки ще поемат по-голяма отговорност по отношение на начините, по които постигат целите и осъществяват съвместно договорените

мерки, като решават как и къде да инвестират средствата си по линия на ОСП, за да постигнат амбициозните общи цели, свързани с околната среда, изменението на климата и устойчивото развитие. Държавите членки и регионите ще се ползват от по-голяма степен на субсидиарност, което е съществена крачка към промяна в прилагането на ОСП. По-голямата субсидиарност ще осигури възможно по-успешно съобразяване и приспособяване на целите и мерките с местните условия и нужди, така че интервенциите по линия на ОСП да имат максимален принос за постигане на целите на ЕС. Това е съществена крачка към промяна в прилагането на ОСП.

С този подход държавите членки ще разполагат със значително повече свобода да определят най-добрите начини за постигането на общите цели на ОСП, като същевременно се съобразяват със специфичните потребности на своите земеделски стопани, селски общности и обществеността като цяло.

Сегашните структури на управление в държавите членки ще бъдат запазени и те ще продължат да осигуряват ефективен мониторинг и правоприлагане за постигането на всички цели на политиката. Така държавите членки ще имат и по-голямо право на мнение при изготвянето на рамката за съответствие и контрол, прилагана спрямо бенефициерите (вкл. по отношение на проверките и санкциите).

С цел да се осигури съгласуваност в рамките на бъдещата ОСП, държавите членки ще вземат решенията си в структуриран процес, който ще се реализира чрез създаването на Стратегически план по ОСП, чрез който ще се изпълнява подпомагането от Съюза. Всяка държава членка на ЕС ще трябва да извърши задълбочен анализ на конкретните си нужди и изготви Стратегически план по ОСП. Във всеки стратегически план следва да е посочено как държавата членка ще използва финансирането по линия на ОСП, за да задоволи тези нужди, като се включват и инструментите, които ще бъдат използвани, и се определят конкретни цели. В съответствие с оценката на потребностите, в стратегическия си план по ОСП съответната държава членка определя стратегия за интервенция въз основа на видовете интервенция.

Държавите членки ще извършват предварителни оценки за подобряване на качеството при изготвяне на своите стратегически планове по ОСП. Стратегическият план по ОСП на всяка държава ще обхваща действията по първи и втори стълб (видове интервенции), което ще осигури възможност за опростяване и по-добра съгласуваност и наблюдение на резултатите. Стратегическите планове на държавите членки следва да отразяват нуждите на съответните територии и да се фокусират най-вече върху целите и очакваните резултати, като държавите членки имат възможности за действие

в съответствие със своята специфика. Така бъдещият модел на изпълнение на ОСП ще бъде насочен към постигане на резултати. В своите стратегически планове държавите членки трябва да включват и определения за селскостопанска дейност, земеделска площ, хектар, отговарящ на условията за подпомагане, „истински” земеделски стопанин и млад земеделски стопанин. В плановете трябва да бъдат заложени целеви резултати с оглед на постигането на целите. Напредъкът към постигането на тези целеви резултати ще се оценява на национално равнище и след това ще се проверява от Европейската комисия в рамките на нов годишен мониторинг и преглед.

Всяка държава членка ще съставя своя стратегически план по ОСП въз основа на прозрачни процедури и в съответствие със своята институционална и правна уредба, и в партньорство с компетентните органи и заинтересовани страни. Държавите членки установяват рамка за качеството на изпълнението, която позволява докладване, мониторинг и оценка на качеството на изпълнението на стратегическите планове по ОСП.

Всеки стратегически план по ОСП ще обхваща периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2027 г. Посредством своите стратегически планове по ОСП, държавите членки определят своя принос за постигане на специфичните и общи цели на ОСП. Всяка държава членка изготвя единствен стратегически план по ОСП за цялата си територия.

Предвидено е стратегическите планове по ОСП на държавите членки да бъдат предварително одобрени от Европейската комисия, за да се гарантира, че те съответстват на целите на ЕС, запазват общия характер на политиката и не водят нито до изкривяване на единния пазар, нито до прекомерна тежест за бенефициерите или администрациите. Комисията ще подлага на оценка и одобряване на тези планове с оглед осигуряване на максимален принос на ОСП за приоритетите и целите на ЕС и постигане на целите на държавите членки по отношение на климата и енергетиката. Всяка година държавите членки ще представят на Комисията доклад за качеството на изпълнението, в който въз основа на специфичните показатели за резултатите ще посочват напредъка си. Комисията ще прави преглед на докладите и ако е необходимо ще отправя препоръки за подобряване на резултатите.

До март 2019 г. всяка държава членка трябва да изготви стратегически план по ОСП и да ги представи за одобрение в ЕК, като одобрението може да продължи до 8 месеца. В бъдещата ОСП се запазва дейността на двата европейски земеделски фонда – Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР).

С преминаването от общоприложим към индивидуализиран подход ще бъде постигнато пряко въздействие на ОСП върху реалния живот и самата политика ще се доближи до хората, които я прилагат по места.

По-справедливо подпомагане чрез по-добро целеполагане

Директните плащания остават съществена част от ОСП, с оглед на гарантиране на продоволствената сигурност, за да се осигури на земеделските стопани стабилност и предвидимост, и да се насърчи интелигентното и устойчиво селско стопанство. С приоритет ще се подпомагат малките и средните стопанства, които представляват по-голяма част от селскостопанския сектор на ЕС, както и младите земеделски стопани. Интервенциите по първия стълб на ОСП ще бъдат под формата на необвързани и обвързани с производството директни плащания.

Необвързаните с производството директни плащания ще включват:

основно подпомагане на доходите за устойчивост („основно подпомагане на доходите)

Основно подпомагане на доходите ще се предоставя под формата на годишно плащане на хектар, отговарящ на условията за подпомагане и деклариран от „истински земеделски стопанин”. Подпомагането се изплаща под формата на единна сума на хектар. По решение на държавата членка, сумата на основното подпомагане на доходите на хектар може да бъде диференцирано за различните групи територии, изправени пред сходни социално-икономически и агрономски условия.

допълнително преразпределително подпомагане на доходите за устойчивост („преразпределително подпомагане на доходите”)

Преразпределителното подпомагане на доходите ще бъде под формата на годишно, плащане на хектар, отговарящ на условията за подпомагане (за земеделски стопани, които имат право на основно подпомагане на доходите). Чрез тази интервенция държавите членки ще гарантират преразпределяне на подпомагането от по-големите към по-малките или средните земеделски стопанства. Държавите членки в своите стратегически планове за ОСП ще установяват сума за хектар, както и максималния брой хектари за всеки земеделски стопанин, на който ще се изплаща преразпределителното подпомагане на доходите.

допълнително подпомагане на доходите за млади земеделски стопани

Държавите членки ще трябва да заделят най-малко 2% от определените им средства за директни плащания за подпомагане на младите земеделски стопани в създаването на стопанства. Допълнителното подпомагане на доходите

за млади земеделски стопани ще бъде под формата на годишно плащане за хектар, отговарящ на условията за подпомагане. По тази интервенция ще се подпомагат доходите на младите земеделски стопани, които наскоро са създали земеделско стопанство за първи път и имат право на плащане на основното подпомагане на доходите. За младите стопани, към това ще се добавят и финансовата подкрепа за развитие на селските райони и различни мерки за улесняване на достъпа до земя и на прехвърлянето на земя.

Схемите за климата и околната среда

Държавите членки ще предоставят подпомагане за доброволните схеми за климата и околната среда („екосхемите“) на „истински земеделски стопани“, които се задължават да прилагат на хектари, отговарящи на условията за подпомагане, селскостопански практики, благоприятни за климата и околната среда.

Подпомагането за екосхемите ще бъде под формата на годишно плащане на хектар, отговарящ на условията за подпомагане, и което допълва основното подпомагане на доходите или компенсира изцяло или частично допълнителните разходи и пропуснатите приходи на бенефициерите в резултат на поетите екологични ангажменти и задължения.

В своите стратегически планове държавите членки ще определят условията, при които се отпускат необвързаните с производството директни плащания, в т.ч. минимални изисквания за получаване на необвързани с производството директни плащания като праг за площ, дефиниция за „истински земеделски стопани“ (необвързаните с производството директни плащания могат да се отпускат само на истински земеделски стопани).

Държавите членки ще имат възможност да предлагат на дребните земеделски стопани годишно плащане под формата на кръгла сума, която да замени директните плащания. Това е значително опростена за получателите административна процедура, без попълване на годишни заявления за подпомагане. В тази връзка всяка държава членка самостоятелно в стратегическия си план ще определя как ще се класифицират дребните земеделски стопани с оглед спецификата на селскостопанския сектор.

Обвързаните с производството подпомагане на доходите

Някои специфични продуктови сектори, изпитващи затруднения, ще продължат да се ползват от допълнително подпомагане за подобряване на конкурентоспособността, устойчивостта и качеството. В рамките на настоящата ОСП това е обвързаното с производството подпомагане на доходите или доброволно обвързано с производството подпомагане. Това подпомагане ще се запази и след 2020 г., като предложението е

подпомагането да обхване и нехранителни култури, които ще използват за производството на продукти, които имат потенциал да заменят изкопаемите горива. Отговарящите на условията държави членки ще могат да разпределят до 10% от преките си плащания за обвързано с производството подпомагане на доходите. Допълнителни 2% могат да бъдат заделени за подпомагане на протеиновите култури.

По-справедливо разпределяне на преките плащания

С цел постигане на по-справедливо разпределяне на плащанията е предложено ограничение при преките плащания за земеделските стопани в размер над 60 000 евро, и задължително определяне на горна граница при плащанията на стопанство над 100 000 евро. Намалението е както следва:

Преди да се приложат тези намаления, държавите членки ще приспадат от размера на директните плащания, които се отпускат на земеделски стопани за дадена календарна година: заплатите, свързани със селскостопанската дейност, декларирана от земеделския стопанин.

Резултатът от намалението на плащанията ще може да се използва в рамките на държавата членка за финансиране на допълнителното преразпределително подпомагане

с цел преди всичко малките и средните стопанства да получат по-голям дял от преките плащания, или посредством прехвърляне на средства по линия на ЕЗФРСР (политика за развитие на селските райони).

„Истински земеделски стопани”

С оглед подобряване качеството на изпълнение на ОСП след 2020 г., се предлага подпомагането да бъде насочено към истинските земеделски стопани. С цел осигуряването на общ подход на равнището на ЕС за такова насочване на подпомагането, ще бъде установено рамково определение за „истински земеделски стопани” с основни елементи. Въз основа на тази рамка държавите членки ще определят в своите стратегически планове по ОСП кои земеделски стопани не се считат за истински земеделски стопани. Дефиницията трябва да е съставена така, че да не се позволява подпомагане на лица, чиято селскостопанска дейност представлява само незначителна част от цялостната им икономическа дейност или чиято основна стопанска дейност не е селскостопанска. В правилата също така се предвижда, че приетата във всяка държава членка дефиницията не трябва по принцип на изключва земеделските стопани, които извършват разнородна дейност (т.е. тези, които са активно заети със земеделие, но извършват и неселскостопанска дейност извън стопанството им).

При малките стопанства всяка държава членка ще определя точната дефиниция, която Комисията ще одобри в стратегическия план по ОСП.

„Външно сближаване”

Новата рамка на ОСП предвижда допълнително сближаване на разпределените преки плащания между държавите членки – предлага се средствата на държавите членки с най-ниско равнище на подпомагане на хектар да се увеличават, като по този начин разликата до равнището на 90% ще бъде намалена наполовина (т.нар. „външното сближаване”). Всички държави членки ще допринасят за финансиране на това външно сближаване на равнищата на директни плащания.

По-амбициозни цели във връзка с опазването на околната среда и изменението на климата

Три от деветте конкретни цели на бъдещата ОСП се отнасят за околната среда и климата, обхващайки въпроси като изменението на климата, природните ресурси, биоразнообразието, местообитанията и ландшафта. Приносът на ОСП за изпълнение на тези цели трябва да е стратегически и измерим.

В своите стратегически планове по ОСП държавите членки ще трябва да посочат как

възнамеряват да постигнат амбициозните цели във връзка с опазването на околната среда и изменението на климата, включително като изложат подробно как ще се използва финансирането от двата стълба на ОСП в подкрепа на техните стратегии. Напредъкът по постигане на определените цели ще се оценява ежегодно.

След 2020 г., сегашната екологосъобразна архитектура на ОСП (която разчита главно на взаимно допълващи се три отделни политически инструменти – кръстосано съответствие, директни плащания за екологизиране и доброволни мерки в областта на агроекологията и климата) ще бъде заменена, като всички операции ще бъдат обединени в един целенасочен, по-амбициозен и по-гъвкав подход.

Новият модел ще позволи на държавите членки да създадат комбинация от задължителни и доброволни мерки в рамките на първия стълб и втория стълб, за да изпълнят определените на равнището на ЕС цели във връзка с околната среда и климата:

нова система на преки плащания, която ще обвързва подпомагането на доходите на земеделските стопани (и другите плащания на площ и на глава добитък) с по-строги изисквания за опазване на околната среда и във връзка с климата;

Подпомагането на доходите на земеделските стопани ще се обуславя от прилагането от тяхна страна на практики, благоприятни за околната среда и климата, вкл. чрез доброволни базисни схеми и по-амбициозни схеми. Ще се разчита на изпълнението на опростен кръг условия във връзка с околната среда и климата, като по този начин ще се осигурят обществени блага в областта на климата и околната среда. Еwentуално тези практики ще бъдат дефинирани по-подробно от държавите членки, за да е по-успешно съобразяването с тяхното специфично положение, свързаните с климата рискове и нужди, като в същото време се гарантира, че тези практики адекватно допринасят за целите, съгласувани на равнището на ЕС.

въвеждане на задължителни за държавите членки „екосхеми“, финансирани от националните средства за преки плащания, с които земеделските стопани да бъдат подпомагани да прилагат по-стриктни изисквания от задължителните.

Тези екосхеми ще трябва да допълват останалите налични инструменти в подкрепа на целите на ОСП, като земеделските стопани няма да бъдат задължени да се присъединяват към тях. Съответните плащания могат да бъдат под формата на допълнителни плащания към преките плащания за земеделските стопани или да бъдат самостоятелни схеми и определяни според допълнителните разходи и загуби на доходи на земеделските стопани. Всяка държава членка самостоятелно ще преценява какви да бъдат параметрите на тези схеми.

държавите членки ще трябва да заделят най-малко 30 % от своя бюджет за развитие на селските райони за мерки в областта на околната среда и климата - финансирането за развитие на селските райони ще се използва за подпомагане на

т. нар. ангажименти в областта на агроекологията и климата. Държавите членки ще бъдат задължени да предлагат на земеделските стопани такова подпомагане, а те от своя страна ще могат да се

Финансирането за развитие на селските райони ще може да бъде използвано за схеми за подобряване на достъпа до земя и на прехвърлянето на земя, тъй като това традиционно е съществена пречка за младите земеделски стопани, които избират този поминък. Тези схеми могат да включват: партньорства на стопанства между различни поколения земеделски стопани; услуги по планиране на наследяване или прехвърляне на стопанство; посредничество за придобиване на земя; новаторски национални или регионални организации за насърчаване и улесняване на услугите за свързване на младите и възрастните земеделски стопани и т.н.

Инвестициите на младите земеделски стопани, както и прехвърлянето на знания и обученията, ще продължават да се подпомагат по линия на програмата за развитие на селските райони.

Държавите членки ще могат да създават финансови инструменти за подкрепа на оборотния капитал на младите земеделски стопани, които често са изправени пред значителни трудности при набирането на финансиране предвид големите инвестиции в началната фаза на дейността на дадено стопанство и ниската възвращаемост при тази фаза. Комисията ще засили сътрудничеството си с Европейската инвестиционна банка, по-специално чрез платформата „fi-compass“, за да се възползва от опита и най-добрите практики при специфичните схеми за младите земеделски стопани.

В рамките на новата ОСП ще се насърчава приемствеността между поколенията чрез наставничество на младите земеделски производители от по-опитните, подобряване на предаването на знания от поколение на поколение или разработване на планове за приемственост.

Модернизираната ОСП ще се възползва от най-новите технологии и иновации, за да насърчава и подпомага земеделските стопани и администрацията за оптимизиране на работата. Ще се насърчават инвестиции, насочени към засилване на цифровизацията в селските райони, например чрез разширяване на достъпа до високоскоростни комуникации, с което ще се повиши качеството на живота в тези райони и ще се допринесе още повече за конкурентоспособността на европейската селскостопанска продукция. Основният инструмент за подкрепа на иновациите ще продължи да бъде Европейското партньорство за иновации (ЕПИ), по-специално чрез подкрепа на иновационни проекти, задвижвани „отдолу нагоре“ от оперативни групи. При подхода към иновациите ще се акцентира върху обмена на знания, в които всички участници се разглеждат като

интерактивни участници в процеса.

От програмата за научни изследвания на ЕС „Хоризонт Европа“ ще бъдат заделени допълнително 10 млрд. евро за научно-изследователска и развойна дейност в областта на хранително-вкусовата промишленост, селското стопанство, развитието на селските райони и биоикономиката. „Хоризонт Европа“ ще има ключова роля в създаването на необходимите познания за модернизиране на селското стопанство. Взаимодействието между „Хоризонт Европа“ (с транснационални проекти) и ОСП (с проекти на регионално/местно равнище и мрежи по ОСП) ще спомогне за изграждането на система от познания и иновации за селското стопанство с цел да се ускори внедряването на иновативните практики сред всички участници в селските райони.

Новата ОСП ще насърчи внедряването на новите технологии за оптимизиране на работата. Държавите членки ще бъдат насърчавани да използват за контрол и наблюдение големи масиви от данни и новите технологии (например спътникови данни за проверка на размерите на стопанствата във връзка с прилагане на преките плащания). Тази нова мониторингова система, навсякъде, където е възможно ще замени традиционните методи на контрол като проверките на място, с което значително ще намали тежестта на контрола. Ще се насърчава използването и на други цифрови инструменти като т.нар. геопространственото заявление, при което се използва сателитната технология, за да могат земеделските стопани да отправят точни заявления по отношение на земята си и така да се намалят грешките в декларациите и да се избегнат санкции. Заявленията на земеделските стопани за преки помощи ще бъдат предварително попълвани от администрациите на държавите членки с възможно най-актуалната и надеждна информация, като се използват вече съществуващи инструменти като системата за идентификация на земеделските парцели, с което на земеделските стопани ще се спести много време.

Новата ОСП ще бъде насочена към подобряване функционирането на веригата за доставки на храни в ЕС. В тази връзка се очаква да се засили ролята на организациите на земеделските производители и тяхното ефективно функциониране като полезен инструмент, чрез който земеделските стопани ще укрепят преговорната си позиция във веригата за създаване на стойност, ще повишат своята конкурентоспособност с оглед повишаване на пазарните им приходи. Организациите на производителите трябва да бъдат организирани по такъв начин, че да предоставят още по-големи възможности за дребните земеделски стопани.

В бъдещета ОСП ще се запази функциониращата Обща организация на пазара на труда, като оперативните програми (за секторите плодове, зеленчуци, пчеларство, вино, хмел, маслини) ще бъдат интегрирани в стратегическия план по ОСП на всяка държава

членка. По тяхна преценка, държавите членки ще могат да разработят оперативни програми (т.нар. секторни интервенции) в други сектори. Тези сектори могат да бъдат всички селскостопански сектори – от зърнени култури и месо до семена, живи дървета и растения, но без етилов алкохол и тютюн. Държавите членки ще могат да отделят за тези секторни интервенции до 3% от бюджета си по първи стълб. Тези схеми ще подпомагат производителите, които се обединяват в браншови сдружения, да предприемат общи стъпки за опазване на околната среда или за достигане на по-добра позиция в производствената верига.

Бъдещата ОСП предвижда мерки географските указания да станат по-привлекателни за земеделските стопани и за потребителите, а системата да бъде по-лесна за управление. Предлага се по-опростена система за регистрация на географските указания, която да бъде по-понятна за потребителите и по-лесна за рекламиране. Предвид все по-голямото потребителско търсене на новаторски лозаро-винарски продукти с по-ниско алкохолно съдържание, се препоръчва да се предвиди възможност за производство на такива новаторски лозаро-винарски продукти в Съюза.

Новата ОСП ще запази подхода, прилаган за подпомагане на земеделските стопани за справяне с несигурността – прилагането на публичната интервенция, частното складиране и извънредните мерки остават непроменени и продължават да бъдат на разположение на земеделските стопани в ЕС за подпомагане при нужда.

След 2020 г. държавите членки ще могат да използват до 3% от финансирането си по първи стълб, за да подпомагат сектори (например плодове, зеленчуци, вино, зехтин и др.), различни от тези, които вече се подпомагат по линия на секторните програми.

Целта е да се стимулират сдруженията на производителите да действат и в подкрепа на конкурентоспособността, устойчивостта и управлението на риска. Съществуващата практика на заделяне на част от цялостното финансиране по „първи стълб“ ще бъде запазена за създаването на „селскостопански резерв“, който да се използва за пазарни мерки и за извънредни мерки за подпомагане.

Държавите членки ще трябва да финансират инструментите за управление на риска по линия на развитието на селските райони, за да подпомагат земеделските стопани при управлението на свързаните с производството и доходите рискове извън техния контрол. Тази форма на подпомагане, която ще се изразява във финансови вноски за премиите за застрахователни схеми и взаимни фондове, обхващащи свързаните с производството и доходите рискове, ще бъде задължителна за всички държави членки. По линия на развитието на селските райони ще бъде задължително и подпомагането на дейности като

инвестиции и обучение, за да се помогне на земеделските стопани да предотвратяват рисковете или да се справят с последствията от тях.

Предвижда се създаване на постоянна платформа на равнище ЕС за управление на риска, която да позволи на всички заинтересовани страни — земеделски стопани и публични органи, научноизследователски институти и частният сектор — да обменят на едно централизирано място знания, опит и най-добри практики.

Също така, с цел улесняване на достъпа на земеделските стопани до оборотен капитал, например при временен недостиг на ликвидност поради неочаквана криза, ще бъде възможно да се използват финансови инструменти.

Програмата „Хоризонт 2020“ ще финансира изследвания в областта на управлението на риска, цифровизацията и интелигентното използване на големите информационни масиви в селското стопанство, като проекти в областта на управлението на риска ще могат да се подпомагат и по линия на Европейското партньорство за иновации.

Определянето на общите цели на равнище ЕС и предоставянето на държавите членки на повече гъвкавост да приспособяват действията си към своите специфични нужди значително ще опрости програмите за развитие на селските райони и ще съхрани ефективността за целия ЕС на подпомагането на развитието на селските райони.

Политика за развитие на селските райони ще включва следните видове интервенции:

поети ангажименти в областта на околната среда, климата и други управленски задължения;

Държавите членки ще отпускат плащания на земеделски стопани и други бенефициери, които доброволно поемат задължения в областта на управлението.

Ще се предоставят плащания, покриващи задължения, които надхвърлят съответните законоустановени изисквания за управление и стандартите за добро земеделски и екологично състояние; надхвърлят минималните изисквания за използване на торове и на продукти за растителна защита, хуманно отношение към животните и други задължителни изисквания. Подпомагането за задължения в областта на агроекологията и климата, и за преминаване към биологично земеделие, или за запазване на практиките и методите за биологично земеделие, ще бъде под формата на плащане на хектар:

природни или други специфични за района ограничения;

Тези плащания ще се отпускат на истински земеделски стопани във връзка с райони с ограничения, с цел компенсиране на бенефициерите за всички или за част от допълнителните разходи и пропуснати приходи, свързани с природни или други специфични за района ограничения. Плащанията се предоставят годишно за хектар площ.

специфични за района неблагоприятни аспекти, произтичащи от някои задължителни изисквания (райони по „Натура 2000”, други защитени зони с природни ограничения);

И в бъдещата ОСП държавите членки ще могат да предоставят подпомагане за материални и/или нематериални инвестиции, както е предвидено в стратегическите им планове по ОСП. Подпомагането се ограничава до 75% от допустимите разходи.

Максималното подпомагане може да бъде увеличено за инвестиции като залесяване и инвестиции в непроизводствени дейности, свързани със специфичните цели в областта на околната среда и климата, и инвестиции в основни услуги в населените места. Предложението е инвестирането да бъде насочено към реструктуриране, модернизиране, иновации, диверсифициране на стопанствата, въвеждане на нови технологии и възможности, основани на цифровите технологии, като например прецизно земеделие, използване на технологията на големите информационни масиви и чиста енергия, за да се подобрят устойчивостта, конкурентоспособността и издръжливостта на отделните стопанства.

Предвижда се по-широко използване на иновативни финансови инструменти, отчитащи спецификата на земеделието, както и по-интегрирани проекти, свързващи различни инструменти на ЕС (ЕФСИ, ЕСИ фондовете).

установяване на млади земеделски стопани и помощи за стартиране на стопанска дейност в селските райони;

Държавите членки ще предоставят подпомагане под формата на еднократни суми. Подпомагането ще се ограничава до максимален размер от 100 000 евро и може да бъде съчетавано с финансови инструменти.

инструменти за управление на риска;

Това подпомагане може да включва: финансов принос за премиите по застрахователните схеми, финансов принос във взаимоспомагателни фондове. Подпомагането е в размер до 70% от допустимите разходи.

сътрудничество;

обмен на знания и информация.

В своите стратегически планове за ОСП, държавите членки включват условията за отпускане на тези плащания.

Предвижда се увеличаване на дела на съфинансиране на държавите членки, което ще им позволи да запазят амбициозните си инвестиционни цели в селските райони. Това

е допълнителен фактор за насочване на бъдещето финансиране за развитие на селските райони там, където то може реално да подкрепи развитието на местната икономика, като големите инфраструктурни проекти, включително достъпът до високоскоростни комуникации бъде оставен на други фондове на ЕС.

Ключов елемент на новата ОСП ще бъде подкрепа на концепцията за развитие на „интелигентни села” навсякъде в ЕС. Тази нова концепция, която понастоящем се развива чрез няколко инициативи и пилотни проект, ще помогне на местните общности да решат по един ясен и категоричен начин определени проблеми, свързани с незадоволителната широколентова свързаност, недостатъчните възможности за заетост и недостатъчните услуги. Селските общности и органите на местната власт, които желаят да развиват интелигентни села, ще бъдат допълнително подкрепени от страна на Комисията, чрез изграждане на капацитет, инвестиции, подпомагане на иновациите, работа в мрежа, както и чрез осигуряване на иновативни инструменти за финансиране за усъвършенстване на уменията, услугите и инфраструктурата.

Приоритетно място в стратегическите планове за ОСП ще заеме биоикономиката като устойчив бизнес модел. Това ще подпомогне стратегията на ЕС за кръгова икономика и за разработване на нови бизнес модели, които ще облагодетелстват земеделските стопани и ще създадат нови работни места. Това ще увеличи потенциала на ОСП да допринася за енергийния съюз и за промишлената икономика на ЕС, насърчавайки чистото и ефективно енергопроизводство. Предвижда се осигуряване на допълнителен финансов ресурс чрез ЕФСИ и други финансови инструменти, като например нисколихвени и по-дългосрочни заеми за предприемачи, които желаят да инвестират в селските райони.

Новата ОСП ще включва продължителни съвместни инициативи на ЕС и на държавите членки за развитие на човешкия капитал в селските райони, за да се подкрепи устойчивата и качествена заетост и да се помогне на хората, живеещи в тези райони, да реализират своя потенциал и потенциала на своите общности чрез придобиване на нови умения и по-добър достъп до качествени основни услуги, включително достъп до качествено образование.

И през периода 2021-2017 ще продължи прилагането на подход LEADER, като ефективно средство за изграждане на местен капацитет и подпомагане на социалното включване, намаляване на бедността и създаването на работни места в местната икономика чрез пълно мобилизиране на потенциала в селските райони и координация с общинските власти и заинтересованите лица.

Интервенциите за развитие на селските райони ще се финансират от ЕЗФРСР. В

стратегическите планове по ОСП ще се определя единна ставка на ЕЗФРСР, приложима за всички интервенции. Предвидено е най-малко 5% от общия размер на приноса на ЕЗФРСР за стратегическите планове по ОСП, да е насочено за LEADER, най-малко 30% - за интервенции, свързани с опазването на околната среда и във връзка с климата.

Новата ОСП задължава държавите членки да предоставят на земеделските стопани набор от консултантски услуги в областта на селското стопанство по широк кръг въпроси. Държавите членки следва да включат в стратегическите си планове по ОСП система за предоставяне на консултантски услуги на земеделските стопани и останалите бенефициери на подпомагането по линия на ОСП във връзка с управлението на земята и управлението на земеделските стопанства („консултантски услуги в областта на селското стопанство”). Консултантските услуги в областта на селското стопанство следва да обхващат икономическите, екологичните и социални аспекти, и да осигуряват актуална технологична и научна информация, разработена в областта на научните изследвания и иновациите. Те следва да бъдат част от взаимосвързаните услуги, предоставяни от консултантите в селското стопанство, изследователите, организациите на производители и други заинтересовани лица, които съставляват Системите за знания и иновации в селското стопанство.

Консултантските услуги в областта на селското стопанство следва да обхващат поне следното:

- всички изисквания, условия и задължения в областта на управлението, които се прилагат по отношение на земеделските стопани и останалите бенефициери, определени в стратегическия план по ОСП, включително изискванията и стандартите съгласно предварителните условия и условията за схеми за подпомагане, както и информацията относно финансовите инструменти и бизнес планове, установени в стратегическия план по ОСП;

- управлението на риска;

- достъп до иновации, по-специално за подготовката и изпълнението на проекти на оперативните групи в рамките на Европейското партньорство за иновации за селскостопанска производителност и устойчивост;

- разработването на цифровите технологии в селското стопанство и в селските райони.

Нов момент в ОСП ще бъде въвеждането на Система за насърчаване на качеството на изпълнението в областта на околната среда и климата. През 2026 г. държавите членки, постигнали целите си във връзка с климата, околната среда и биоразнообразието, ще могат да като награда премия за качество на изпълнението до 5% от отреденото им финансиране за развитие на селските райони. От друга страна, ако от доклада за качеството

на изпълнението е видно, че напредъкът е незадоволителен, Комисията ще може да вземе мерки с оглед на по-тясно обвързване на финансирането с резултатите. В зависимост от естеството на незадоволителните резултати тези мерки може да се изразяват в налагането на специален план за действие за възобновяване на заложеното в националната програма изпълнение, спиране на плащанията, препрограмиране и др.

Предвижда се всяка държава членка да създаде национална мрежа по общата селскостопанска политика (национална мрежа по ОСП) с цел работа в мрежа на организации и администрации, консултанти, научни работници и други участници в процеса на иновации в селското стопанство и развитието на селските райони на национално равнище най-късно 12 месеца след одобряването от Комисията на стратегическия план по ОСП. Националните мрежи, организациите и администрациите в областта на селското стопанство и развитието на селските райони на равнището на Съюза се свързват в Европейска мрежа по ОСП.

Бюджет за ОСП 2021-2027 г.

Бюджетът на ОСП в рамките на бюджета на ЕС за периода след 2020 г. е изложен на натиск. Излизането на Обединеното кралство от ЕС ще доведе до годишен спад от 13 млрд. евро в рамките на бюджета на ЕС след 2020 г.

В предложението на Комисията за многогодишна финансова рамка (МФР) за периода 2021-2027 г. за ОСП се предвижда да бъдат заделени 365 млрд. евро (по текущи цени). Това представлява среден дял от 28,5% от общия бюджет на ЕС за периода 2021-2027 г. От този бюджет за ОСП 265,2 млрд. евро са за преки плащания, 20 млрд. евро са за подпомагане на пазара (ЕФГЗ) и 78,8 млрд. евро – за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). Тези селскостопански фондове се допълват с допълнително финансиране от програмата за научни изследвания „Хоризонт Европа“ с 10 млрд. евро за подпомагане на научните изследвания и иновациите в сферата на храните, селското стопанство развитието на селските райони и биоикономиката.

Предвижда се създаването на нов селскостопански резерв по ЕФГЗ, чрез който да се отпуска допълнително финансиране за селскостопанския сектор. Неизразходваните средства от резерва пред дадена година ще се пренасят за следващата.

По „втори стълб“ е предложено да има ребалансиране на финансирането между ЕС и държавите членки, т.е. по-ниско съфинансиране от ЕС подобно на другите европейски структурни и инвестиционни фондове.

Реформата на ОСП след 2020 г. и ролята на Европейския парламент

С влизането в сила на Договора от Лисабон, Европейският парламент придобива правомощия за оформяне на селскостопанската политика на Съюза, както по отношение на многогодишните селскостопански програми, а също и чрез изменение на годишния бюджет за селско стопанство. По този начин Европейският парламент е натоварен с отговорността да гарантира справедлива и устойчива ОСП. Общата селскостопанска политика на ЕС е предмет на обикновена законодателна процедура. Според Европейския парламент, за бъдещата ОСП след 2020 е изключително важно да бъде съгласувана с целите на ООН за устойчиво развитие, с Парижкото споразумение и политиките на ЕС, по-специално в областта на устойчивостта, околната среда, климата, общественото здраве и храните.

Европейският парламент (ЕП) призовава бъдещата ОСП да е политика, която да гарантира, че всички земеделски производители, включително дребните земеделски стопани получават справедлив доход, който зачита екологичните ограничения, като по този начин се осигуряват устойчивост и производителност в дългосрочен план. Първостепенен приоритет на бъдещата ОСП трябва да бъде превръщането на всяко едно европейско земеделско стопанство в устойчиво предприятие, което да е напълно интегрирано в кръговата икономика, като съчетава икономическите стандарти с екологичните стандарти, без да се занижават социалните или трудовите стандарти. Европейският парламент призовава, с оглед приемствеността между поколенията, младите земеделски стопани, които правят нови инвестиции, да бъдат подпомагани чрез нови финансови инструменти и национални мерки.

ОСП след 2020 г. трябва да бъде опростена, , отговорна и ясно ориентирана към постигането на резултати в областта на устойчивото селско стопанство.

Според Европейския парламент с новата ОСП трябва да се акцентира върху качеството на живота в селските райони, за да се направи живота там привлекателен за всички хора, и особено за по-младото поколение. ОСП трябва да играе важна роля за осигуряване на устойчиво производство на храни, справедлив стандарт на живот във всички райони и държави членки, достъпни цени за гражданите и потребителите, устойчиво използване и опазване на природните ресурси, сближаване на селските и градските райони, достъп до качествена храна и здравословно хранене и съгласуваност с устойчивото развитие и целите в областта на климата, като същевременно се изпълняват ангажиментите относно опазването на околната среда, действията в областта на климата, както и здравето на животните и растенията и хуманното отношение към животните. Делът на биологичното производство трябва да бъде увеличен.

Според ЕП научните изследвания и иновациите имат стратегическо значение в сферата на производството на храни, устойчивото управление на ресурсите и свързаните с климата действия.

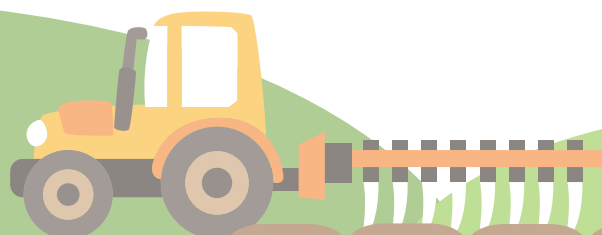
Приоритетите на Алианса на либералите и демократите за Европа (АЛДЕ) за реформата на ОСП след 2020 г.: превръщане на предизвикателствата пред ОСП във възможности

Алиансът на либералите и демократите за Европа (АЛДЕ) изцяло подкрепя необходимостта от реформа на Общата селскостопанска политика (ОСП) след 2020 г., за да бъде модернизирана, опростена и способна да се справи с глобалните предизвикателства, като продоволствена сигурност в дългосрочен аспект, опазването на околната среда и конкурентоспособността на земеделския сектор. **АЛДЕ** смята, че бъдещата реформа трябва да цели постигане на нов устойчив, ефективен и продуктивен модел на селското стопанство, съчетаващ амбициозни икономически и екологични цели в полза на земеделските стопани, потребителите и околната среда. Според АЛДЕ основни двигатели на реформата на ОСП трябва да бъдат устойчивостта, иновациите, продоволствената сигурност, конкурентоспособността и борбата с изменението на климата.

Според **АЛДЕ** потенциалът на биоикономиката е голям, и предоставя нови възможности за селското стопанство и развитието на селските райони. Новата ОСП трябва да насърчава развитието на биоикономиката. ОСП може да допринесе за това чрез подпомагане на образованието, научните изследвания, иновациите и икономическата ефективност както в селското, така и горското стопанство.

АЛДЕ призовава за адекватен бюджет на ОСП, който ще гарантира правилното функциониране на политиката и постигането на целите на ЕС. АЛДЕ подкрепя справедлива ОСП, която създава равни условия за всички земеделски производители в Съюза. При разпределението на финансовите средства трябва да се вземат предвид природните условия, производствените разходи и жизнените стандарти на различните територии в Европа. Според **АЛДЕ** това не може да бъде постигнато чрез система на плащания с единна ставка. Бъдещата ОСП трябва да насърчава прехода към земеделски модели, при които употребата на продукти за растителна защита е сведена до минимум, и които гарантират екологичност, проследяемост и хуманно отношение към животните.

АЛДЕ отчита предизвикателствата и препоръчва замяна на историческия модел на подпомагане на производството с нов такъв, който ще увеличи конкурентоспособността

на сектора, и в същото време ще бъде по-ефективен по отношение на използването на ключовите природни ресурси и по отношение на въглерода. Според **АЛДЕ** настоящият механизъм за подкрепа на доходите е неефективен и несправедлив, не осигурява успешна позиция на земеделските стопани във веригата на предлагането на храни и не помага на нови участници да влязат в сектора, тъй като достъпът до земя е много труден и скъп. С оглед на това **АЛДЕ** призовава за по-справедливо разпределение на средствата по ОСП, като се използват обективни и измерими критерии, които отразяват икономическите реалности и гарантират лоялна конкуренция.

Според **АЛДЕ** Общата селскостопанска политика на ЕС трябва да е пазарно ориентирана, но това не трябва да се прави за сметка на продоволствената сигурност и качеството, околната среда и способността на европейските фермери да получават справедлив доход.

АЛДЕ застъпва становището за ОСП, осигуряваща необходимата гъвкавост за държавите членки. ОСП трябва да бъде опростена, по-малко бюрократична, с по-голяма прозрачност на целите инструментите. Този подход следва да е ориентиран към постиженията и да гарантира подходящ мониторинг.

АЛДЕ подкрепя бъдеща ОСП, която подчертава важността и насърчава разработването на схеми за качество на храните като географските указания. Според либералите и демократите качествените продукти са част от културата на ЕС и представляват огромен европейски актив в световен мащаб, и са от ключово значение за насърчаване на икономиките в селските райони и на малките и средни предприятия. За **АЛДЕ** инвестициите в иновации, цифровизация, образование и обучение са от жизненоважно значение за бъдещето на европейското селско стопанство. Те могат да осигурят по-голяма селскостопанска производителност и да гарантират оптимално използване на наличните ресурси.

АЛДЕ препоръчва ОСП да бъде тясно съгласувана с международните ангажименти на ЕС във връзка с целите на ООН за устойчиво развитие и COP 21. Бъдещата ОСП трябва да гарантира по-голяма устойчивост на селското стопанство и по-добро използване на оскъдните ресурси като вода, земя и енергия в контекста на продоволствената сигурност в европейски и световен мащаб.

В бъдещата ОСП, **АЛДЕ** препоръчва по-задълбочена и всеобхватна синергия между селскостопанските практики, производството на храни и екологичните нужди. С оглед геополитическата ситуация в ЕС и натискът върху публичните финанси в резултат на предстоящото напускане на Обединеното кралство от Съюза, **АЛДЕ** призовава за

модернизиране на финансирането по ОСП след 2020, което ще осигури насочване на финансовата подкрепа към пазарно ориентирани структури при равни условия в целия ЕС. Подпомагането трябва да бъде съобразено със силния ангажимент за предоставяне на обществени блага и гарантиране на дългосрочна жизнеспособност на природните ресурси.

АЛДЕ подкрепя запазването на настоящата структура на ОСП („първи стълб” и „втори стълб”), но тази система трябва да се подобри, за да може ОСП да се адаптира към другите политики и цели на ЕС. Според **АЛДЕ** ключов момент от новата ОСП трябва да бъдат иновациите, които ще допринесат за опазване на екосистемите, за развитие на биоикономиката и за гарантиране на продоволствената сигурност.

Според **АЛДЕ** държавите членки трябва да имат възможност за гъвкавост и да могат да избират мерки за интервенции съобразно местните или регионални нужди, без да нарушават конкуренцията на вътрешния пазар. В същото време държавите членки трябва да покажат ефективност на избраните мерки по отношение на целите на ОСП.

АЛДЕ препоръчва земеделските производители да получават подпомагане за обществените блага, които те предоставят – свързани с околната среда, кръговата икономика, биоикономиката и др.

Според **АЛДЕ** първостепенната роля на директните плащания трябва да бъде повишаване на конкурентоспособността и способността на европейските фермери да се адаптират към настоящите предизвикателства. Преките плащания следва да бъдат добре насочени, в т.ч. за онези земеделски стопани, които предоставят допълнителни екологични услуги и практики с голяма стойност за околната среда и климата, и свързани с общите цели на Съюза, за младите земеделски производители (смяната на поколенията има решаваща роля в селските райони), за райони с природни ограничения. Това трябва да се постигне чрез система за стимулиране, която възнагражда земеделските производители за предоставянето на допълнителни обществени услуги, които пазарът не компенсира.

Според **АЛДЕ** плащанията за всички европейски фермери трябва да бъдат опростени, и най-вече за дребните земеделски стопани, за които управлението на схемата се оказва по-скъпо от размера на подкрепата, която получават. Препоръчва се опростени правила за кръстосано съответствие, задължително за всички получатели на директни плащания. Плащанията трябва да бъдат разпределяни само на „активни земеделски стопани”.

АЛДЕ смята, че държавите членки трябва да имат възможност да използват

част от своите финансови пакети за директни плащания, за допълнителни плащания за приоритетни райони (например необлагодетелствани) и сектори в затруднение.

АЛДЕ призовава в бъдещата ОСП да се улесни достъпът на младите земеделски стопани до земеделска дейност и да се стимулира обновяването на поколенията в селските райони чрез целенасочени мерки за младите производители, както и улесняване излизането на по-старото поколение.

За **АЛДЕ** един от големите приоритети е устойчивото развитие на селските райони. Според либералите и демократите трябва да се продължи с подкрепата на районите с природни ограничения и отдалечените райони, да се осигури балансирано териториално развитие в целия ЕС, за да се преодолее тенденцията на обезлюдяване на селските райони. В същото време развитието на селските райони в рамките на ОСП следва да осигури постигането на общите цели чрез подобряване на конкурентоспособността, справянето с изменението на климата.

Според **АЛДЕ**, бъдещата ОСП трябва да се съсредоточи върху развитието на научните изследвания и иновациите в селското стопанство, и развитие на прецизно земеделие чрез прилагане на устойчиви техники. За да се постигне това трябва да се подобри обучението, особено за младите земеделски стопани и новите участници. Достъпът до най-добрите налични практики следва да бъде осигурен чрез качествени консултантски услуги.

Според **АЛДЕ** екологичната част на ОСП трябва да се разшири и да обхваща всички земеделски земи в ЕС. Това ще допринесе за опазване на ландшафта и биологичното разнообразие, улавянето на въглерода (чрез подкрепа на протеинови култури) и намаляване на емисиите на парникови газове. Селското стопанство трябва по-добре да е включено в биоикономиката чрез потенциала за „зелен растеж” в производството на енергия от възобновяеми източници, и увеличаване енергийната самостоятелност на земеделските стопанства.

АЛДЕ подкрепя пазарната ориентация на ОСП, и призовава за засилване на позициите на производителите в хранителната верига чрез иновации, диверсификация, специализация и засилване на позициите при договаряне. Според **АЛДЕ** реформата на ОСП трябва да бъде насочена към осигуряване на по-добро функциониране на веригата за снабдяване с хранителни продукти, като се даде приоритет на късите вериги.

АЛДЕ призовава за опростени мерки за справяне с нестабилността на пазара и с кризи

АЛДЕ призовава за опростена ОСП след 2020 г., за ОСП, при която финансовата подкрепа за земеделските стопани се обвързва с резултати. Според **АЛДЕ** е необходимо ОСП да бъде по-пазарна, с което земеделските стопани ще са по-малко зависими от публичната подкрепа. По отношение на иновациите, ОСП трябва да осигури индивидуален подход за всяко земеделско стопанство. Такива решения, съобразени с фермата може да се осигури чрез консултантски услуги. **АЛДЕ** препоръчва засилване ролята на жените в селските райони.

Основан през 1976 г. преди първите европейски избори, алиансът става първата транснационална политическа партия през 1993 г. Партията АЛДЕ осъществява все по-жизненоважната връзка между гражданите и институциите и продължава да расте по своя размер и значимост.

АЛДЕ стои за един по-силен и по-стабилен Европейски съюз, който разполага с необходимите средства, за да отговори на безпокойствата на гражданите на Европа, свързани със сериозните проблеми, с които държавите членки не могат да се справят сами. ЕС трябва да доизгради своя вътрешен пазар в областта на енергетиката и цифровите услуги, като същевременно използва капиталовите пазари, за да помогне за финансирането на новата инфраструктура, която ще бъде в основата на икономиката на Съюза през идните години и ще създаде нови и устойчиви работни места. Според принципите на АЛДЕ Европа трябва да остане вярна и на своите ценности и да утвърждава основните права – свобода, равенство и недискриминация, необходимо е да се извърши промяна на институционално равнище, като сложи край на разхищаването на средства и започне да функционира по-ефикасно.

Усилията на групата на АЛДЕ в Европейския парламент са насочени към защита на човешките права в рамките на Европейския съюз, към превенция на рискът от ксенофобия, расизъм и антисемитизъм или хомофобия в държавите-членки, държавите-кандидатки за членство, и към състоянието на човешките права в останалата част на света.

Ги Верхофстад (Белгия)
Председател на групата на ALDE

Ханс Ван Баален (Холандия)
Председател на партията на АЛДЕ

Европа, която достига до всички европейски страни, които спазват принципите на демокрацията, върховенството на закона, човешките права и пазарната икономика. АЛДЕ е за Европа, която стимулира икономиката и създава работни места.

Групата на АЛДЕ в Европейския парламент подкрепя предприетите мерки за борба срещу киберпрестъпността. Същевременно поставя акцент върху значимостта на развитието на дигиталния единен пазар и създаването на нови възможности за бизнеса, гражданите, обществените органи и потребителите посредством усвояването на дигитални компетентности и използването на средствата, които дигиталната ера предлага. Либералите от АЛДЕ определят като една от главните си битки за този законодателен мандат поставянето на Европа в позицията на лидер в дигиталната икономика. Групата се ангажира да предприеме необходимите действия в тази посока, основавайки се на няколко основни фактора.

За да се постигне този дигитален напредък обаче, потребителите трябва да се чувстват подсигурени в кибер средата и да знаят какви са техните права, когато купуват онлайн продукт например, как да ги упражняват и какви средства за правна защита съществуват. Бизнесът също се нуждае от интелигентни, стабилни и актуални закони, които им позволяват да търгуват безопасно в бързо развиваща се среда. Така АЛДЕ приоритизира създаването на нормативна уредба, която да подсигурава безопасната дигитална търговия, правата на потребителите, авторските права в интернет, предприемане на мерки за подсигуряване на мрежова и информационна сигурност. Депутатите от АЛДЕ целят постигането на задоволително ниво на оперативно сътрудничество между държавите-членки, както и мерки за справяне с нови форми на атаки срещу мобилни плащания, електронни сметки и включването на киберсигурността в приоритетите на ЕС в областта на външните работи, за да се повиши способността на ЕС за защита от бъдещи кибератаки, а и да подобри възможността за предотвратяването на подобни бъдещи атаки. Основното притеснение на АЛДЕ в тази връзка се основава на факта, че към момента все още държавите-членки имат много различни нива на готовност да реагират на кибернетичното нападение, което води до неравностойна степен на защита на потребителите и предприятията и подкопава цялостното равнище на сигурност на Съюза.

Това издание се реализира по инициатива на Искра Михайлова, с финансовата подкрепа на групата на АЛДЕ в Европейския парламент.

*Изготвил: Ализан Яхова
Предпечат и дизайн: “Немесис Консулт” ЕООД*

София,
2018